

עת"א 43787/01/20 - רמזי אלסעדוניה, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

11 פברואר 2020

עת"א 43787-01-20 אלסעדוניה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' הנשיא רון שפירא
העותר
רמזי אלסעדוניה, (אסיר)

נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת אסיר שהגיש העותר, זאת בגין סירובו של המשיב לאשר יציאותיו של העותר לחופשות ממאסרו.

העותר מרצה מאסר בבית סוהר קישון למשך 17 חודשים החל מיום 14.04.19 בגין עבירות של סיוע לייצור נשק והחזקת נשק (יצור מטעני חבלה). מסווג לקטגוריה ב/1. זהו מאסרו הראשון.

העותר טוען כי סיים לרצות למעלה ממחצית עונשו והינו עומד בתנאים הנדרשים לצורך יציאה לחופשה. נטען כי התנהגותו בין כתלי בית הסוהר חיובית מאוד ולא נרשמו לו דו"חות משמעת וכי הוא משולב במסגרות השונות ופעיל באופן חיובי. נטען כי גורמי הטיפול מתארים אותו כאסיר חיובי וממושמע. כן נטען כי אינו משתייך לכנופיית פשע ולא לארגון או משפחה המשויכת לעולם הפלילים ולכן לא ברורה התנגדות המשיב ליציאתו לחופשה. נטען כי המידע הסודי שמציג המשיב אינו מעודכן ואין מידע טרי מהעת האחרונה שמצדיק התנגדות המשיב ליציאה לחופשה.

המשיב טוען כי בקשתו של העותר ליציאה לחופשות נבחנה ביום 03.11.19 והוחלט לדחותה בשל התנגדות משטרת ישראל. נטען כי על פי פקודת הנציבות 04.40.00 העוסקת בחופשות אסירים, אסיר המסווג לקטגוריה ב/1 הינו אסיר שיציאתו לחופשה מותנית באישור משטרת ישראל. נטען כי בהמשך לדיון שהתקיים בעניינו של העותר בעתירה קודמת אשר נדחתה (עת"א 17117-08-19), נערכה בחינה מול יחידת השטח במשטרה בנוגע לאפשרות הוצאת העותר לחופשה בתנאי הרחקה ולאחר היוועצות עמדת משטרת ישראל עומדת בעינה והם מתנגדים להוצאתו לחופשות, אף לא בתנאי הרחקה. לביהמ"ש הוגשה חוות דעת גלויה של מ"י וכן חומר חסוי ועמדת יחידת השטח. נטען כי מדובר באסיר אשר הורשע במסגרת פרשיה, דבר המעיד על היקף פעילותו הפלילית. כן נטען כי בתקופה שבין שחרורו ממעצר (מרץ

18) ועד לכניסתו למאסר הנוכחי (אפריל 19) שהה העותר במעצר בית בתנאים מגבילים ובתקופה זו התקבל מידע רב אודות המשך פעילותו הפלילית. לכן נטען כי אין לתת בו אמון כי יעמוד בתנאי חופשותיו. עוד נטען כי אופי העבירות אותן ביצע וחומרן מלמדים על מסוכנות גבוהה הנשקפת ממנו. נטען כי הגם שלא התקבל מידע מודיעיני עדכני עמדת משטרת ישראל עומדת בעינה ואין חובה כי יהיה מידע מודיעיני חדש כדי לדחות בקשה לחופשה. כן נטען כי מעמדת גורמי המודיעין בשב"ס עולה שבעניינו של העותר התקבל לאחרונה מידע מודיעיני שלילי שעניינו בהתנהגות שלילית של העותר בין כתלי הכלא ושבגינה אינם ממליצים על יציאתו לחופשות. נטען כי העותר נשפט לאחרונה בשני הליכים נפרדים של דין משמעתי וזאת בגין הפרת הסדר והמשמעת בבית הסוהר. על כן, נטען כי החלטת המשיב הינה סבירה ואין מקום להתערב בה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו לעיוני, הכוללים גם חומר סודי, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין סירוב להוציא את העותר לחופשה, שכן לא נפל בה פגם המצדיק התערבות.

כידוע, בהתאם לפקודת הנציבות הרלוונטית ולפסיקה נקבע כי חופשה אינה זכות מוקנית, אלא טובת הנאה הנתונה לשיקול דעתו של המשיב [רע"ב 3851/14 אבו עינם נ' שב"ס (30.05.2014)]. בהתאם לפקודת הנציבות הרלוונטית, בעת שקילת בקשה לאישור חופשה על המשיב להביא בחשבון גם את מידת הסכנה הנשקפת לציבור במהלך החופשה. על כן, יש לקבל את עמדת הגורמים הרלוונטיים בטרם מתן החלטה.

"כלל הוא כי מתן חופשה לאסיר המרצה עונש מאסר הינו ענין המצוי בשיקול דעתה של הרשות המוסמכת, ובית משפט זה לא יתערב בשיקול דעתה אלא אם נפל בו פגם המצדיק התערבות שיפוטית (רע"ב 6545/97 מדינת ישראל נ' מחאג'נה; רע"ב 3019/98 מדינת ישראל נ' ארזי, פד"י נב(2) 743, 746). בתחום זה נדרש איזון בין עניינו של האסיר ביציאה לחופשה מהכלא לבין צרכי ההגנה על שלום הציבור ובטחונו. במסגרת איזון זה, ניתנת עדיפות לאינטרס ההגנה על שלום הציבור על פני עניינו של האסיר ביציאה לחופשה (רע"ב 1318/98 פלוני נ' שירות בתי הסוהר, תק' על" 98(2) 177, 178)".

רע"ב 4581/04 שרקה נ' שב"ס (02.09.2004).

בעניינו של העותר שבפני קיים מידע מודיעיני שלילי שעניינו בהתנהגות שלילית מצד העותר. העותר המשיך בביצוע פעילות פלילית בתקופה שבה שהה במעצר בית בתנאים מגבילים ועד שנגזר עליו המאסר הנוכחי. על כן, הפר את האמון שניתן בו בעת שהותו במעצר בית והמשיך לעסוק בפעילות פלילית מסוכנת לציבור גם כאשר התנהל נגדו הליך פלילי ולכן מתנגדת משטרת ישראל להוצאתו לחופשה. כמו כן, העבירות בהן הודה והורשע העותר מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, מה שמגביר את החשש למסוכנות, וגם לסוג העבירות בגינן מרצה העותר את עונשו יש משקל בהחלטת המשיב [רע"ב 5447/11 מובארכ נ' משטרת ישראל ושב"ס (23.08.2011)]; רע"ב 4617/19 עגאג נ' מדינת ישראל ושב"ס (07.07.2019)]. בנוסף, מהמסמכים שהוצגו לעיוני עולה כי העותר ביצע שתי עבירות משמעת והפרת הסדר לאחרונה, על אף שאין מדובר בעבירות חמורות, אך הדבר מעיד על כך שהתנהגותו בריצוי מאסרו אינה ללא דופי כפי שטען בעתירתו.

עוד יצוין כי לאחר שנדחתה עתירה קודמת שהגיש העותר, ולאחר שבימ"ש זה הורה כי העותר יגיש בקשה נוספת שתציע יציאה לחופשה במקום המרוחק ממקום מגוריו, נבחן עניין זה על ידי גורמי המודיעין אצל המשיב ובהיוועצות עם יחידת השטח נקבע שעמדת משטרת ישראל עומדת בעינה וקיימת התנגדות להוצאתו של העותר לחופשות מכיוון שהיא סבורה שאין תנאים מגבילים היכולים לאיין את מסוכנותו. מעיין במסמכים שהוצגו לעיוני עולה כי עמדה זו הינה סבירה בנסיבות העניין.

בנסיבות אלה, לאחר שעיינתי במידע שהוגש לעיוני, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין סירוב לבקשת העותר להשתלב בסבב חופשות. נראה כי החלטת המשיב לפיה לא ניתן לשלול מסוכנותו של העותר בעת יציאה לחופשה הינה סבירה. כאמור, המשיב אחראי גם לביטחון הציבור במהלך שקילת בקשת האסיר ליציאה לחופשה ונראה כי המשיב שקל את השיקולים הרלוונטיים והחלטתו אינה בלתי סבירה.

אבהיר, בשולי החלטתי, כי בנסיבות העניין לא מצאתי לנכון להתייחס למידעים מהעת האחרונה שעניינם במערכת שבתוך בית הסהר. מידעים אלו מצביעים אל בעיות בתחום ההתנהגות. עם זאת ניתן לקשור את הנושא שעלה שם גם לתחושת הלחץ הסוביקטיבית של העותר עקב אי הוצאתו לחופשות. נזכיר בהקשר זה כי שב"ס לא הביע התנגדות להוצאת האסיר לחופשה, בכפוף לעמדת משטרת ישראל. מכאן גם המשקל המוגבל שניתן לאותם מידעים.

עוד נבהיר כי עמדות משטרת ישראל מבוססות בעיקרם על התנהלות העותר קודם למאסרו ורק מיעוטם של המידעים עדכניים יותר. אמנם יש מקרים בהם מעורבות פלילית מהעבר עלולה להשליך גם על מסוכנות לאחר חלוף זמן רב, עם זאת הדבר טעון בחינה קפדנית של עדכניות המידעים. בהתאם אני מורה כי בעוד לא יותר מ 3 חודשים תערך בחינה חוזרת בנושא בקשתו של העותר ליציאה לחופשה, לרבות בתנאים מגבילים ובהרחקה משמעותית מסביבת מגוריו ופעילותו בעבר. יהיה על הגורמים הנוגעים בדבר לרכז, בטרם קבלת החלטה עדכנית, מידעים עדכניים שניתן לבסס עליהם החלטה מנהלית מסוג זה, ולשקול שוב את מכלול הנסיבות הנוגעות לעניין.

בכפוף ובשים לב לכל האמור לעיל, העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ט"ז שבט תש"פ, 11
פברואר 2020, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא